

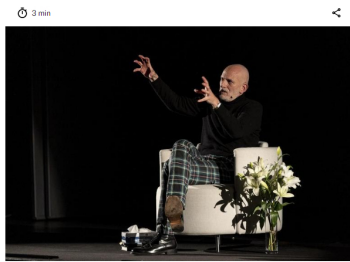
Novetat editorial

ACTUALITAT 30/09/2023

Alejandro Palomas: "Sempre he sentit que soc un fracassat"

L'escriptor s'obre en canal en un monòleg ple d'emocions al Teatre Romea

Núria Juanico Llumà

L'escriptor Alejandro Palomas fent un monòleg al Teatre Romea. CRISTINA CALDERER

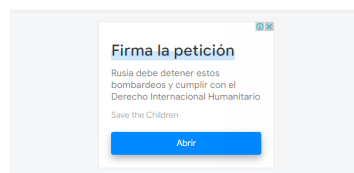
BARCELONA Sona *Moon River* i Alejandro Palomas (Barcelona, 1967) apareix a l'escenari del Teatre Romea amb una pila de llibres, un ram de flors blanques per recordar la seva mare i un paquet de mocadors a punt. "Aquí venim al que venim", deia l'escriptor abans d'arrencar *Flora tothom*, un espectacle fet de reflexions, poesia i el seu univers literari que es va estrenar ahir a Barcelona en -de moment- funció única. L'autor de títols com *Una mare* (Columna/Destino, 2014), *Un amor* (2018) i el recent *Això no es diu* (2021) es confessava de seguida malalt de la síndrome de l'impostor. "Tinc 55 anys, soc gai, català, vegà, escriptor i autònom. Un perdedor, vaja", deia Palomas a una platea formada majoritàriament per lectors però també per editors, periodistes, familiars de Palomas i el seu proctòleg. "Cal tenir totes les portes d'entrada i sortida del cos ben cuidades", va aprofitar per recomanar l'escriptor.

Entre el somriure murri i els ulls humits, Palomas va conduir una muntanya russa emocional formada per les seves inseguretats, les notificacions d'Hisenda -"Per què sempre arriben a la tarda?"-, un lapsus de l'actriu Núria Espert -li va dir Javier, en comptes d'Alejandro-, els abusos que va patir de petit i la mort de la mare. Tot comença i acaba en la sensació de sentir-se un impostor, malgrat que fa uns dies una periodista va dir-li que aquesta síndrome era només cosa de dones. "Jo l'he tingut tota la vida i soc un home", responia ell, sorprès. Palomas va agafar-se a la intimitat de l'acte -"Com que no us veig, és com si estigués parlant sol", va precisar- per obrir-se en canal i exposar el que sent i que ha estat l'aliment per als seus llibres.

La foscor dels abusos i la llum de la mare

L'any que en va fer vuit va marcar un abans i un després en la seva vida. L'escriptor va patir assetjament, agressió i abusos sexuals per part d'un germà del col·legi La Salle de Premià. Va explicar-ho a la mare un any després. "Molts m'han preguntat per què vaig trigar tant. Tenia una angoixa paralitzant i vaig crear un segon Alejandro, un impostor. Sentia que no havia estat capaç de cuidar-me. Sempre he sentit que soc un fracassat", va confessar. Els abusos el van canviar i l'han acompanyat des d'aleshores com una ombra de la qual no es pot desprendre. A l'altre cantó, la llum de la seva mare, que el va abraçar i li va donar suport quan ell temia que el rebutgés i el mirés amb fàstic.

Fa un any, vuit mesos i sis dies que la mare de l'escriptor va morir de càncer, en plena pandèmia. "Era la millor persona que he conegut. Tenia una pell quasi transparent, era albina, i aquesta pell la va matar", va recordar Palomas, que ha bolcat tot el que va sentir al poemari *Y un después* (Letraversal, 2023). Juntament amb les seves dues germanes, la van acompanyar durant tota la malaltia fins al moment de les cures pal·liatives, a l'hospital. "És difícil veure una mare morir, estem educats en la sofisticada

QUICK HO VENT UNA HAIE PERQUE ESCHEN COMARCS EN LA PENINSULA.
Quan la teva mare té 80 anys i es mor sembla que no hi hagi espai per fer un dol, perquè tots ja som grans. Però són molts anys d'estimar-la, el dol ha de ser igual de llarg", reflexionava l'escriptor. Ell encara hi pensa i s'ho ha de repetir sovint perquè "per curar hem de plorar". Passen els dies i el record de la mare li encomana sempre llàgrimes i un somriure que van junts: "Encara hi ha una part d'ella que és viva i està aquí amb mi".

COMENTA

CONTINGUT ELABORAT PER

Núria Juanico Llumà

MÉS DE LA SECCIÓ

Actualitat

Mor Jorge de Cominges, cronista de la burgesia barcelonina

Alejandro Palomas: "Sempre he sentit que soc un fracassat"

El premi Anagrama descobreix una nova veu: Andrea Genovart

Rescatar una joia oculta de la literatura catalana dels anys 30

ALEJANDRO PALOMAS

Dona suport a la informació de qualitat i rigor. Entre tots fem l'ARA.

CONTRIBUEIX

ara

Periodisme lliure i compromès,
per estar ben informat

SUBSCRIU-T'HI

App: iOS Android

© ARA 2023 Privacitat Condicions Cookies

Col·laboradors

Portada

Socius

Perfil